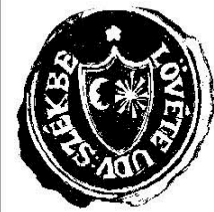

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XX. évfolyam, 4. szám

Ára: 1 lej

2019. ÁPRILIS

A Kákvirágról, ahogy én látom őket

Egy közelmúltbeli esemény, na meg egy kicsit távolabbi jövő eseménye - decemberben ünnepel a csoport - ösztönöz ismét arra, hogy tollat ragadva írjak arról a csapatról, amelynek, metszve vagy kevésbé, de hosszankísértem az elmúlt 20 évét. Ő a Kákvirág.

Felemelő őket itthoni színpadon látni, a szülők, a nagyszülők örömtől csillogó szemektől kísérve. Mivel a mostani csapatot nem túl sokszor láttam fellépni idegen környezetben, ezért most egy kis nosztalgiával vegyített emlékezésbe kezdek.

A legelső alkalom, amikor libabőrös lettem tőlük, már nem is tudom, melyik évben történt. Maglódon léptek fel az akkori ifjaink mint Kákvirág. Egy nagyszámú, Lovétéről elszármazott ember is volt a közönség soraiban, akik azért jöttek ugyanazon helyre, hogy láthassák a táncban, hallhassák az énekben és beszédben annak a helynek az ízét, ahol születtek. Azt se tudom, már mit jártak a tánccosok, és hogyan. Arra viszont határozottan emlékszik a bennem levő érzelmi tudat (ha van ilyen), hogy hatalmas tapsot kaptak, lelkesedéssel, szinte ovációval vette őket körül az a maréknyi lövétei, akik akkor ott voltak.

Bizonyára köztes emlékeim is kellene legyenek a Kákvirágról - és vannak is! -, ám időben mégiscsak 2007-re ugrom, Piacenza főterére Olaszországban. Természetesen ezt az élményt az is nagyban befolyásolta, hogy viszonylag messze voltunk attól a helytől, ahová rendeltettünk. Talán sosem hatódtam meg tőlük annyira, mint akkor, amikor a fellépés helyszínétől kissé távolabbra sétálva, meghallottam az akkor nálam világbajnoknak számító vajdaszentiványi legelső ütemeit, dobbantásait, csujogató-sait. S ahogy látótávolságra értem, láthattam őket egy hatalmas színpadon óriásit táncolni. Minden testrészük táncrea állt. Lehet, hogy még a bensőjük is. Szívük-lelkük beletették, hogy az az élmény, amit otthagynak, maradandó legyen. Hát nálam elérték, hisz ennyi év távlatából is mosolyra áll a szám, amikor ezeket a sorokat írom. Biztosan megköszöntem már az élményt. Most is megteszem ezzel. Remélem.

A táncmesterük, Orbán Ernő tudja a legjobban, hogy én azokat az éveket tartottam a Kákvirág élete csúcsának. Azt mondtam, hogy soha nem lesz olyan csapat, aki így eljárja a vajdaszentiványit.

Évekkel később erre rácafoltt a mostani csapat. Azonkívül, hogy jobban megismertem őket a legutóbbi közös produkciónk kapcsán, a február elején szervezett kórustalálkozó nyitó és záró műsoraként bebizonyították, hogy anno nem volt igazam. Lehet, hogy nem überelik a két Imi füttyügetéseit, táncrea lelkesítő színpadi

Petőfi Sándor Ki a szabadba!

Ki a szabadba, látni a tavaszt.
Meglátni a természet színpadát!
Az operákban ki gyönyörködik?
Majd hallhat ott kinn kedves operát.

A természetnek pompás színpadán
A primadonna a kis fülemile;
Ki volna, énekesnők, köztetek
Merész: versenyre kelni övele?

Megannyi páholy mindenik bokor,
Amelyben ülnek ifjú ibolyák.
Miként figyelmes hölgyek...hallgatván
A primadonna csattogó dalát.

És minden hallgat, és minden figyel,
És minden a legforróbb érzelem...
A kösziklák, e vén kritikusok
Maradnak csak kopáran, hidegen.

jelenlétét. De az idő ennek a csapatnak is dolgozik. A javára. Technikából, melléállásból jelesre vizsgáztak ezen a fellépésen. Is.

Méltók arra, hogy a Kákvirág 20. születésnapján ők legyenek a Kákvirág házigazdái, jelene és jövője, azaz egy csokorny friss Kákvirág.

Mag Ottilia

**A Lövetei Kiáltó Egyesület
együttérzését fejezi ki a családnak
Balázs István, egyesületi tag halála miatt!**

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK HIRDETÉSEI:

- Elsőáldozás: **május 12.**, vasárnap de. 10 óra
- **Június 1-én** Ferenc pápa csíksomlyói látogatására zarándokolunk, aki még nem iratkozott fel, de szeretne részt venni, az még jelezheti részvételi szándékát.
- a tervek szerint **június 2-án, vasárnap du. 16.00 órai kezdettel** a Magyar Kormány támogatásából épülő **NAPKÖZI** és a felújított **NÉPISKOLA** átadó ünnepségére kerül sor.
- A kirulyi Keresztelő Szt. János búcsú ünnepét **június 23-án vasárnap déli 12 órától** tartjuk.
- Házassági évfordulók megünneplése 2019-ben:
25 éves: július 7-én
30-35 éves: július 14-én
40-45 éves: július 21-én
50 éves: július 28-án

ÉRTESÍTÉS

A Polgármesteri Hivatal és az Eco-Csík szemétszállító vállalat értesíti a lakosságot, hogy május hónappal kezdődően elkezdik a szelektív szemétyűjtést, szállítást.

Minden család részére kiosztanak fekete és fehér, átlátszó szemetes zsákokat. Ezután következik a neheze, amire kiemelten felkérjük a lakosságot, hogy a fehér zsákokba csak az újrahasznosítható szemetet rakják: papír, karton, műanyagok, PET palackok, kiöblített joghurtos, tejfölös poharak, öblítő, mosószeres flakonok, üvegek, valamint alumínium italos dobozok, fém zárókupakok, konzerves dobozok. Ezeket az újrahasznosítható szeméttel tele zsákokat minden hónapban az utolsó szemétszállítási napon fogják külön autóval összeszedni és elszállítani az illetékes szakcég emberei. A fent felsorolt, különválogatott szemeteszsákokat tehát május 29-én, június 26-án, július 24-én... fogják összeszedni és elvinni.

A fekete zsákokba a többi háztartási hulladékot kell rakni, amiket a már megszokott kéthetente szállítanak el. Az elektronikai és veszélyes hulladékokat az előre meghirdetett napon, az építkezésből származó hulladékokat pedig csak lomtalanításkor szabad kirakni.

Javasoljuk, hogy a komposztba, trágyadombokra rakható trágyát, hamut, zöldhulladékokat se rakják ki elszállításra, mert ezzel fölöslegesen szaporítjuk azt a szemétnyírást, amire majd keményen fogunk fizetni.

Környezetünkért, saját magunkért kell megtanuljunk észszerűen bánni a szeméttel.

Köszönjük

Györgylőrincz Ernő

Választás

Május 26-án európai parlamenti választások lesznek nálunk és az Európai Unió tagországai-ban. Ilyenkor, bármennyire is unalmas és kevésbé érdekfeszítő, az információs csatornákon, a médiában folyton azt látjuk, halljuk, hogy milyen fontos a részvétel pl.:

- Erős, egységes magyar képviseletünk legyen.
- Hogy támogatni tudjuk a magyarságért, a keresztény értékek megvédéséért harcoló anyaországi vezetőinket, képviselőinket a bevándorlásellenes küzdelmükben, valamint minden olyan témában, ami a magyarságot érinti.

Ezek mind fontos, hangzatos érvek, tervek, de, ami a legközelebb van, ami a legjobban érinti, érintheti (negatívan) a kis közösségünket, az a mezőgazdasági támogatások, pályázatok megváltoztatása lenne. Reméljük, erre nem fog sor kerülni.

Jó lenne, azt elérje a megválasztandó magyar európai parlamenti csoportnak, hogy a jelenlegi mezőgazdasági támogatási rendszerüket továbbra is hagyják meg ebben a formában annak érdekében, hogy a székelyföldi kis parcellás mezőgazdasági termelők is támogatásban részesülhessenek ezután is, akár az eddigi években.

Az sem mellékes, hogy 2 vagy 3 magyar embert tudunk az Európai Parlamentbe küldeni a szavazatainkkal. Mert, ha helyettük más nemzetiségű, többséghez tartozó kerül, akkor nagyon jól tudjuk, hogy mire számíthatunk tőlük.

Az is fontos, hogy a településünk milyen százalékban megy el szavazni. Itt nem a statisztika miatt, hanem bizonyos helyzetekben ezeket a részvételi százalékokat is figyelembe veszik bizonyos pénzüsszegek leosztása, szétosztásakor (sajnos).

Nincs belső pártversengés, hisz az erdélyi magyar pártok (RMDSZ és MPP) egy listát, a magyar listát támogatják. Itt csakis magyar érdek van, és ezért igazán megtehetünk annyit, amennyi tőlünk telhet, hogy május 26-án 5-10 percet feláldozunk, részánunk, és elmegyünk szavazni.

Györgylőrincz Ernő

Pályázati lehetőségek

A községben működő egyesületek figyelmébe ajánljuk a Hargita Megye Tanácsának az egyesületekre vonatkozó támogatási pályázatait. Május 16-ig pályázatokat nyújthatnak be civil szervezetek, egyesületek, egyházak. A részletek és a pályázathoz szükséges űrlapok megtalálhatóak a következő linken vagy a Hargita Megyei Tanács internetes oldalán: <http://palyazatok.hargitamegye.ro>

Rólunk írták

Öt erdélyi közéleti személyiség munkáját ismerték el rangos magyar állami kitüntetésekkel

Öt erdélyi közéleti személyiségnek (Ádám Gyula fotó- és grafikusművésznek, Becsek-Garda Dezső Kálmán szociológus, történésznek, Kerekes László, a kézdivásárhelyi Boldog Özséb Plébánia plébánosának, Spielmann Mihály művelődéstörténésznek, írónak és Mihály János történésznek, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet munkatársának) adományozott rangos állami kitüntetésekkel Áder János, Magyarország köztársasági elnöke a március 15-ei nemzeti ünnep alkalmából. A nemzet és a haza érdekében végzett kimagasló és példaértékű munkájukért kitüntettek pénteken vehették át a díjakat a csíkszeredai Lázár-ház dísztermében.

Mihály János történész, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet munkatársa a Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetést vehette át, aki 1964. szeptember 13-án született Lövétén, és azóta is ott él. Mihály János munkássága bizonyíték arra, hogy a szülőföldre, Székelyföldre való kötődés nem elméleti síkon képzelhető el,

hanem a valós jelek kutatásában. Számos kutatása irányul a székely jelképhasználat témájára, és tagja is ilyen kutatásokat végző munkacsoportnak, szerkesztője több ilyen jellegű tanulmánykötetnek is. Éppen ezért a kitüntetést "Székelyföld történelmi emlékeinek feltárása, valamint a székely magyarság identitásának megőrzése érdekében végzett munkája elismeréseként" vehette át.

Iszlai Katalin

(Forrás: <https://szekelyhon.ro/aktualis/ot-erdelyi-kozeleti-szemelyiseg-munkajat-ismertek-el-rangos-magyar-allami-kituntetessekkel>)

A Golgotára csak egy út vezet

Gondolom, nem csak én, mások is tapasztalják, hogy felgyorsult a világ, egyik eseményre alig tudunk ráhangolódni, és már következik a másik történés. De bármennyire rohanunk előre, sokszor megálljt kell parancsoljunk, zablát kell tegyünk a vágató világ lovainak, és mélyebben magunkba kell szálljunk azért, hogy erőt meríthessünk a további küzdelmekre, amelyek életünk során ránk várnak. Hála Istennek, méltóképpen próbáltuk megülni Megváltásunk Szent Ünnepét, és örömteli szívvel énekeltük a feltámadási körmenetben: "Feltámadt Krisztus e napon", majd boldogan köszöntöttük egymást, áldott húsvétot kívánva szeretteinknek. Igen, boldogan ünnepeltünk, és mégis gondolatainkban visszaperegtek a húsvét előtti hetek, napok és a nagyhét történései, amelyek mély és kitűrülhetetlen nyomokat hagytak a hívó ember szívében.

Azokban a napokban egyik alkalommal Böjte Csaba atya elmélkedését hallgattam, aki többek között ezt mondta: "A Golgotára pedig fel kell menni, bizonyára, ha lett volna egy másik, könnyebb út, azon mentek volna fel, de a Golgotára csak egy út vezet."

Milyen nagy igazság, mert emberi természetünkől adódóan szívesen kikerülnénk a megpróbáltatásokkal teli utat, és a könnyebben járható ösvényt választanánk. De nem lehet, a saját maga keresztútját mindenki hosszan kell járja, az élet súlyos keresztjét cipelni kell még akkor is, ha feltöri a vállunkat, és úgy érezzük, nincs tovább, a kereszt súlya földhöz szegez.

Bármilyen ünnep lehet, mindig elhangzik papjaink ajkáról, hogy az ünnep szellemét vigyük haza azoknak is, akik ebben a pillanatban nem tudnak velünk ünnepelni a templomban, és otthon vagy a kórházi ágyon várják a vigasztaló szavakat. Valljuk be, hogy sokszor olyan könnyen eleresztjük ezeket a mély szavakat a fülünk mellett, és csak akkor döbbenünk rá a súlyára, ha abban a pillanatban valaki, aki kedves számunkra, nem lehet velünk, mert a betegség keresztje betegágyához köti. És, ha még mélyebben belegondolunk, rádöbbenünk, milyen keserű érzések kavarghatnak beteg embertársunk lelkében, hiszen pár nappal azelőtt még ő is ott volt az ünneplők között, ő is boldogan lépkedett szerettei körében. Igen, ide kívánczik a törött szárnyú madár története, aki

folytatás a 4. oldalon

folytatás a 3. oldalról

keservesen tekint fel a készülődő madárseregre, akik még néhányat köröznek, hátha a sebzett madártársuk is velük mehetne, de látják, hiába próbálkozik, szomorúan bele kell törődjön, hogy a szeretett csapattal, amelynek ő is tagja volt annyi éven át, nem mehet, maradni kell.

Gondolataimban én is visszapergetem az egy évvel ezelőtti nagyhét történéseit, és próbálom átélni és megérteni, mit érezhetett feleségem, amikor biztatott, hogy nyugodtan menjünk az Isten házába, és imádkozzunk érte is. Emlékszem, habár tudtam, hogy nem illő, mindig bekapcsoltam a telefonomat, és így ő is hallgathatta a szentmisét, a szertartást, amelynek minden részletét ismerte, és pontosan tudta, hogy most kell megszólaljon az ő két, féltett és szeretett kincse, akiket Isten- és emberszeretetre nevelt. Alig vártuk, hogy hazaérhessünk, hogy halljuk szavait, aki azzal fogadott minket, mindent hallottam, ügyesek voltak. Milyen megható a keresztút X. állomása, amikor letépi azt a szál ruhát Jézusról, amit édesanyja varrt neki. Igen, amikor a betegség keresztútját járja az ember, a kórházi ágyon bizony neki is csak egy szál ruhája, pizsamája van, és addig öltöztetett akár-hogyan, cicomázhatta magát szebbnél szebb ruhákban, abban a pillanatban olyan értékes az az egy szál egyszerű ruhadarab, mint Jézusnak a köntöse.

Arra is rá kell eszmélnünk lassan, hogy ebben a túlzajos, mozgással teli világban milyen nagy értéke van a csendnek, nem csak a beteg embernek, de az egészségesnek is életfontosságú a csend, amelyben átgon-

dolom, hogyan tovább, vonulok a modern világ csalfa, elkápráztató, hamis útján, vagy magamba szállok, és átértékelem életem hátralévő részét.

Nagypénteken este a templom körüli keresztút végzésénél sokunk számára a XII. állomás volt a legmeghatóbb, amikor Jézus meghal a kereszten. Amíg minden állomásnál hosszabban imádkoztunk, most néhány szó hangzott el: "A prófétálás megszűnik. A nyelvek elhallgatnak. A tudomány elenyészik." ...és hosszas csend, amelyben a száznál több imádkozóból még véletlenül sem volt, aki elköhintette volna magát, belül mindenki érezte a néma csend súlyát.

Véget ért megváltásunk ünnepe, visszatérünk a mindennapi életbe, már elhalkultak a "feszítsd meg"-et kiáltók, Péter is letörülte szeméről a megtagadás könnyeit. Újult erővel próbáljuk felvenni az élet keresztjét, bal kezünkkel átöleljük a keresztfa ágát, jobb kezünkben fogunk egy csokor virágot, és bánatosan indulunk egy sírhant felé, nem mondunk verset, szép szavakat, pedig az édesanyákat köszöntjük május első vasárnapján. Sajnos a temetőben azokat az édesanyákat köszöntjük, akiknek a jóságos szívük itt maradt velünk, de lelkük már a jó Istennél van. Néma, szótlán társalgásba fogunk, talán nem is várunk választ néma kérdéseinkre, de nem sietünk el, jó ott lenni, azzal a szeretett lélekkel, aki egymaga szerénységével és szeretetével volt és lesz a család mindene.

"Oly csend van nélküled,
hogy szinte hallani,
amit még utoljára akartál mondani."

Lázár Béla

4/4: a barátokért

Egy világmozgalomba kapcsolódott be iskolánk önkéntes csapata: azaz minden diák és pedagógus nagy lendülettel indult IV. hónap 4-én egy olyan személy emlékének adózáván, aki életét a közösségnek, barátoknak, mások megsegítésének szentelte. Stephen Luther King halálának 51. évfordulóján egyszerű dolgot vállaltunk be, hisz iskolánk diákjai nem először vettek részt ilyen jellegű akcióban, környezetünk szebbé, rendezettebbé tételéhez járulva hozzá. Derűsen, kicsit kételkedve indultunk a falu különböző pontjaira, mert szerdán "szemétnap" volt, gondoltuk, hátha nem is találunk szemetet, de bizony tévedtünk, sajnos hulladék, ami nem véletlenül került az utak széleire, utcákra, akadt bőven, viszont öröm volt nézni, ahogy a szorgos kis kezek minden darab után kapnak, rakják tele a zsákokat, így a gyerekeknek nemcsak elismerő oklevélben volt részük az amerikai nagykövetség részéről, de egy kis eszemiszommal zárult, melyet a polgármesteri hivatalnak köszönhetünk, ezzel is kifejezve elismerésüket tevékenységünk iránt. Reméljük, ilyen kis léptekkel is felelősségtudatosabbá

válhatnak tanulóink, már másnap az iskolaudvaron csak egy **csipszes** zacskó jelezte, hogy van még tennivaló e téren. Ezért is vágtunk bele az ECO-CSÍK felhívására a szelektív szemétygyűjtési versenybe: már szépen szaporodik az úgynevezett válogatott szemét, a gyerekek reggelente mutogatják egymásnak, ki mit tudott összerakni: reklámújságot, üveget, műanyagot, bármi legyen is, hozzájárulhatnak a szelektív gyűjtőládák megszerzéséhez.

Köszönet mindenkinek, még lesz ilyen vagy hasonló önkéntes munka az elkövetkező években is.

Szikszai Berta, tanítónő

Fotó: Szikszai Berta

Örömkaland

Április 8-án Lövétén volt egy esemény: Mag József zenés-dalos kötetbemutatója - köszönjük neki. (Róla megemlíteném, hogy közel 20 évig tanítóként dolgozott, emellett a Légió együttes tagja, dalszövegíró, "számítógépbúvár" a jó értelemben véve: tanított számítógépkezelést, szervizelte is a meghibásodott gépeket is, amikor arra éppen szükség volt.)

A kötet címe: Örömkaland - Azaz hogyan legyünk a legjobb tanárok?

A kötetbemutató családi hangulata, a témák változatossága, az egyszerű, hétköznapi kommunikáció lekötötte a lelkes közönséget.

Számomra az egyik legfontosabb gondolat azokból, ami elhangzott a kötetbemutatón, az a következő kérdés volt: Mi legyen a gyerek (ha felnőtt)? Erre nehéz válaszolni, nagyon nehéz. Hány és hány szülő nem tudja, hogy mivé is formázza a gyermekét, mit neveljen belőle... Pedig a válasz - ha röviden nézzük - semmivé, semmit. A gyerek ugyanis egy emberpalánta, nem a szülők tulajdona. A szülők feladata elsősorban az kellene legyen, hogy nevelje, szeresse, tanítsa a gyermeket, a szárnyait ne nyesegetse, hagyja repülni... Ezalatt azt értem, hogy engedje a gyerek személyiségét kibontakozni, a jó tulajdonságait felerősítve, a nem túl jó tulajdonságait csiszolgatva, de egyetlen embert sem szabad a bőréből "kiforgatni", mert az már egy másik személyiséggé válik, maszkos bábbá. Marionett bábuvá. Főképpen, ha rátelepedünk, és a saját meg nem valósított céljaink, álmaink rányomjuk a gyerekre, ráerőltetjük. Irányítjuk... Nem segítjük... Pl. ha az apa nem tudott mérnök lenni, farag azt a gyerekből. Ha az anyának nem volt lehetősége orvosná válni, erőlteti a gyermeket, hadd legyen ő az. Senki be nem teljesedett álmát, vágyát, célját nem kell a gyerek megvalósítsa. A gyerek a saját céljainak útján, ha jár, akkor lesz egy olyan felnőtt, amivé válni szeretne.

Tehát ha figyelembe vesszük azt, hogy mire hajlandó egy gyerek, miket kedvel, szeret, mi az érdeklődési köre, mire képes, és abban az irányban hagyjuk kibontakozni, az sokkal helyesebb, az ugyanis az ő saját útja. Persze az úton vannak buktatók, lesznek kanyarok, sőt, választhat bárki más utat, ha időközben meggondolja magát, más célokat tűzhet ki maga elé - ez is az élet velejárója.

Ez nem azt jelenti, hogy hagyjuk a gyermeket, hogy szó szerint csináljon, amit akar, félreértés ne essék. Hanem támogassuk, vigyázzuk a saját útján, szedegethetünk fel köveket előle, de ne mindet, viszont ne szorgalmazzuk, ne erőltessük olyan útra, amit egyáltalán nem akar a gyerek.

Sok boldogtalan, pályatévészett felnőttet látok, akik ímmel-ámmal végzik munkájuk ebből

kifolyólag is, nem találják az életben a helyüket. Van, aki kiskorától eltökélten tudja, mi akar lenni nagykorában, más 35 évesen talál rá a számára megfelelő élettevékenységekre, munkákra, és más soha.

Tehát mi is lesz egy gyerek, ha felnőtt? Viccesen erre az a válasz, hogy felnőtt. De nem mindegy, hogy milyen. Ha örömet leli a "felnöttség" világában, akkor megtalálta a helyét.

Mag Jócó saját életéből példázott, esztergályos szakon tanult. Aztán az édesanyja elé állt azzal a kérdéssel - háromszor is, hogy: Ki akart esztergályos lenni? A válasz kétszer az volt: Te. Jócó pedig erre állította, hogy ő nem. A harmadik kérdése után az édesanya kibökte: Apád! Mivel az édesapja nem tudott esztergályos lenni, az lett a fia. Sokszor nem is erőltetve teljesíti be a gyerek a szülei meg nem valósult álmát, hanem otthon annyiszor hallja, hogy tán tudatlanul azt kezdi követni.

Egy másik gondolat, ami nagyon megmaradt nálam, ez: Nincsen rossz gyerek. - állítja Jócó. És ezzel maximálisan egyetértek. Én is úgy nőttem fel, hogy számtalanszor elhangzott a környezetemben: Milyen hitvány az a gyermek! Rossz leányka, rossz fiú! Amikor megszületik, angyal, aztán ördöggé válik. Stb. A gyerek gyerek. Elevenkedik. Csinál olyant, ami a felnöttek számára nem elfogadható. Mert gyerek. És nem úgy gondolkozik, mint egy felnőtt. Viszont nem rossz. És nekünk, felnötteknek az is feladatunk, hogy tereljük a jó irányba, addig, amíg felnőtt. Amely kisgyerekek azt mondják, hogy rossz vagy, azt ő "felszívja", elülteti magába, mint egy rossz magot, és ez marad benne. Amely gyermeket arra segítjük, hogy jó vagy, csak éppen most valami nem túl jól sikerült, de próbáljuk javítani, segíteni: épebb lélekkel épebb felnőtté válhat...

És amikor csintalankodik, legtöbbször csak felhívja a figyelmet arra, hogy van, hogy foglalkozni kéne vele. (Többet.) És olyankor tán magunkba is nézhetünk, hogy mi még mit tehetünk ahhoz hozzá, hogy egy gyerek viselkedése jobbá váljon. Lehet, hogy mi is kéne javuljunk sok mindenben, sőt, leereszkedni hozzájuk: tanulni. Van mit tőlük is.

Péter Éva Erika

5. Rímfaragó

Idén már ötödik alkalommal került megrendezésre a lövétei iskola felső tagozatos diákjai közt a reméljük, hogy hagyományvá váló Rímfaragó verseny. A kezdeményezés lelkes ötletgazdája, Pál Erzsébet ezúttal is vállalta a szervezést, megkérve a magyartanárnőket arra, hogy versírást ösztönözzék a nebulókat. Engem és Péter Erikát ismét felkért a versek zsűrizésére, amit megtisztelve és örömmel elfogadtunk. Jó érzéssel töltött el az, hogy ennyi kreatív gyerek van, akikből csak elő kell bányászni a kincseket, hisz mindenki ott rejlik valami. Nem lehet tudni, melyik kis költő palántában rejlik a jövő nemzedék poétája. A két ötödik osztály különösen szorgalmas, ügyes volt, mert mindenki benevezett egy verssel, ezért is értékeltük a nagyobbak fáradozását is örömmel, mert ők jóval kevesebben voltak idén, de reméljük, a jövőben ez változni fog. A verseket, melyek jellegével voltak ellátva, többnyire a humorosság és az egyedi látásmód alapján válogattuk. Nem is hinnénk, hogy a gyermeki léleknek milyen rejtett gyöngyszemei vannak, amíg kinyílni nem hagyjuk. Remek lehetőséget nyújtott erre a rímfaragás! Akadtak olyanok, akiknek egészen jól ment a dolog, de, akinek kevésbé, az se keseredjen el, mert minden csak gyakorlás és kitartás kérdése! A "díjátadón" részt vett tizenegynéhány díjazott diák a versek felolvasása után egy kis irodalmi kvízzjáték keretén belül is megmérethette magát, de a pontot az i-re mégiscsak a finom torta habbal tette fel. Köszönjük mindenkinek, aki ezt a rendezvényt évről évre támogatja bárhogyan. És nem utolsósorban nektek, gyerekek, akik verset írtatok, mert e nélkül nem jöhetett volna létre. Nekem személy szerint megtiszteltetés mindig e feladat. Aki pedig azt hiszi: verset írni könnyű, kérdezze meg gyermekét, vagy próbálja ki saját maga! ☺

György Emőke András Nóra VII.B / I. hely

A Mikó-vár

Nemrég voltunk színházban Csíkszeredában, amikor vége lett az előadásnak, elmentünk a Mikó-várba. A várat egy kedves és vicces néni mutatta be.

A vár eredeti tulajdonosa Hidvégi Mikó Ferenc. A vár nem volt védett, így az ellen-

ségnek könnyű volt a harc. Később osztrák harcosok használták a várat, főleg a konyhát. Most a vár múzeumként működik.

Nekem nagyon tetszetek a régiségek és a benti kút, ami 10,7 méter volt. Érdekes és különleges volt, hogy beöltözhattünk osztrák harcosoknak.

Teli élményekkel jöttünk haza!
András Áron, IV. osztály

A VII-VIII. kategóriában András Nóra verse, az V-VI-dik kategóriában András Szandra verse bizonyult a legjobbnak

Szundi percek földrajzórán

"De nehéz az iskolatáska"...
Mondta Peti, s leszakadt válla
A hetedik nehéz,
Hogy enné a penész!

Földrajz lehet talán,
Csütörtök hajnalán
Ó nézd, ott egy sárkány,
Ott ülök a hátán,

Alattunk egy bárány,
Cipőt hord a lábán.
Gyönyörű zene szól,
Fuvolák mindenhol,

Édes mézet eszek,
Ott nincsenek telek.
Csak jó tavasz van, édes
Virágillatot érzek.

Hé, Nóra, te alszol?
Kiesek a padból,
Az osztály jól elvan
Nevet egyhangúan.

A tanár feje piros
Most kiraklak az biztos!
Csak egy volt a veszte,
Az órát nem nézte.

Elindult, hogy beírjon
Az osztályból kiirtson.
A csengőt meghallom,
Így elmosolyodom.

Na, most felidegesítettem
Gondolom s tervem szövögetem.
A tanár szeme csillan,
Nóra gyorsan elillan.

Móka-város

Móka-város, Móka-város,
Minden ember barátságos.
Itt soha nincsen komorság,
Mert elítél a bíróság.

Április elseje szent nap,
Húsvét előtte elbújhat.
Senkit sem érdekel semmi,
Csakhogy kit tud megviccelni.

Ide költözni úgy lehet,
Ha megírsz egy humor-tesztet.
Már városok irigyelik,
Szúrós szemmel méregetik.

Móka, móka, móka, móka
Mindenkire ezt hajtogatja.
Itt senki sem bánatos,
Mert ez itt a Móka-város.

András Szandra VI. / I. hely

Április 4-én részt vettünk a 9. öttusa bajnokságon Csíkszentdomo-koson. Az osztályból 4-en vettünk részt. A verseny nagyon jó volt és szórakoztató. Nem sikerült helyezést kapnunk, de attól sok gyerekkel megismerkedtünk, és barátokat is szereztünk, s nagyon jól éreztük magunkat. Nem sikerült nyerni, de azért nem adjuk fel.

Ladó Klaudia, III. osztály

Öttusázó harmadikosaink.

Foto:
Mag. Ottília

Farmlátogatás

2019. IV. 2-án voltunk Csíkszeredába farmlátogatásra. Ezt az eseményt az APIA és Hargita megye tanácsa támogatta. Lövétéről 20 diák, 5. és 6. osztály 10-10 tanulója vehetett részt. A busz 1 óra után indult Csíkszeredába, így 2 óra után meg is érkeztünk a farmra. Mikor leszálltunk a buszról, akkor egy nagy kutya fogadott minket, amit mi és a velünk utazó más falubeli diákok egyből lerohantak, hogy megsimogassák. Utána jött is a vezető, aki behívott egy kisebb épületbe, ahol ételt és vizet kaptunk. Majd egy rövid, kis beszámolót tartott az egészséges ételmelekről, és a mezőgazdaságról is hallhatunk pár szót. A bemutató végén egy rövid videót láthattunk arról, hogy ott hogyan készítik el a telet, amit meg is kóstolhattunk. Ezután bevezetett a vezető a pajtájukba, ahol rengeteg tehenet láthattunk. A teheneikről is tartottak egy kis mondanivalót, még azt is megtudhattuk, hogy mennyi tehenük van, és azt is, hogy milyen fajták. Mára a tehenek létszáma meghaladta a 100 darabot. Nekünk 2 fajta tehenet mutattak be: Fleckvieh és Limousin nevűt. A Fleckvieh teheneikről csak annyit mondtak, hogy ezt a tehenet csak a tejéért tartják. A Limousint a farm pályázaton nyerte. A Limousin egy húsmarha, amit szabad tartásban kell tartani, ez a farmon így is volt. A pajta bejáratánál voltak a Fleckvieh tehenek és a Limousin bocik is. A tejlős teheneket megkötve tartották, viszont a Limousin bocikat egy kerítésen belül szabadon tartották. Kicsit hátrább menve ott volt 3 darab tehen különzárva 10 kisbocival. A pajta másik részén kaptak helyet a Limousin nagy tehenek és a bikák. Mivel a mi kis csapatunk nagyon izgatott volt, így a zaj is nagy volt, ezt rögtön megérezte egy tehen, és a vezető nem mert hátrább vezetni minket a bikákig, mert a fakerítés sem tart sokáig. Így kimentünk az udvar azon részéhez, ahol a különféle tápanyagokat tartják. Utána bevezettek minket a tejfeldolgozó, tejtároló házba. Itt megmutatta a gépeket, amik különféle tejtermékek elkészítéséhez szükségesek (Azt is mondták, hogy van nekik egy dugaszoló gépük, amivel a kakaós kávét csinálták volna nekünk, de ezt sajnos az egészségügyi szabályok nem engedik, ezért csak az ígérettel maradtunk.). Majd a végére egy kis meglepetést is tartogattak számunkra. Egy régi szé-

natartó csűrbe csináltak szalmabálából egy kis játszóteret. Volt szalmabálából egy hatalmas traktor és egy tehen is készítve. Fából volt egy hinta is csinálva. Itt minden gyerek kapott magának valami elfoglaltságot. A fiúk fociztak a kutyával, a lányok meg krétával egy falra írhattak és rajzolhattak. De sajnos kellett hazaindulni. Mikor kijöttünk az épületből, megláttunk egy trambulint, és ki nem hagyhattuk, így azon is ugráltunk, míg más diákok felültek a buszra, de majd indulnunk kellett.

Nekem nagyon tetszett ez a kis kirándulás, sok mindent megtudtunk a mezőgazdaságról.

Köszönünk mindent!

Török Katalin

Fotó: Silye Erika

A Kőrösi Csoma Sándor Anyanyelvi Vetélkedő

Nemrég voltunk erre az anyanyelvi versenyre András Hubával és Mihály László-Bencével. Nagyon jó volt ez a verseny, nekem nagyon tetszett, és

szerintem a fiúknak is. Csak biztatni tudok mindenkit, menjetek el bátran, próbálkozzatok. Nagyon kedves volt ott mindenki. Külön köszönet a tanító néneknek, András Szilviának, aki felkészített, segített és biztatott minket.

Orbán Anna Katalin, IV. osztály

Fotó: András Szilvia

A Magyar Költészet Napja anyanyelvi versenyének győztes csapata.

Fotó: Mag Ottilia

Székely humor

Mondja Pista bá' János bá'-nak:

- Hallod-e, komám, azt mondta a doktor úr, hogy hama' felejték, ezt úgy híjják, hogy amnézia!

- Honné' veszi ezt a doktor úr?

- Mit, komám?

1947-ben született osztálytársaim az V. B osztályból. Osztályfőnökiink: Esztán Zenóbia.

A képet Török Ignáczné Margit küldte be. ☞

Régi arcok sárgult fényképeken

Anyakönyvi hírek - 2019. március Közli a Polgármesteri Hivatal.

Születések száma: 2

GYÖRGY PÉTER, született 2019. március 15-én, a György Péter és György Mónika, Lövéte, 149. szám alatt lakó szülők gyermeke

MIHÁLY KRISZTA-MÁRIA, született 2019. március 23-án, a Mihály Ervin és Mihály Mária, Lövéte, 126. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

ANDRÁS ALBERT-RICHÁRD és GÁBOS ADÉL

Őszinte részvétünket fejezzük ki a márciusban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

MIHÁLY ROZÁLIA, született MIHÁLY, Lövéte, 293. szám, született 1937-ben

SZENTPÁLI ILONA, született MÁRTON, Lövéte, 409. szám, született 1952-ben

STÉLIK ISTVÁN, Lövéte, 1052. szám, született 1960-ban

DEMETER ATTILA, Lövéte, 31. szám, született 1978-ban

TÖRÖK IMRE, Lövéte, 800. szám, született 1975-ben

MIHÁLY ROZÁLIA, született SILYE, Lövéte, 211. szám, született 1946-ban

TÖRÖK ADALBERT, Lövéte, 465. szám, született 1926-ban

Eladó egyes fogat után való eke, borona, taliga, szekér. Érdeklődni lehet a 0366-116393-as telefonszámon.

Lövéte, 629. szám alatt **eladó** 170-180 m², hibátlan betoncserép, kúpcseréppel együtt. Ára 8 méter bükkfa. Megtekinthető a fent említett címen. Telefon: 0740-836101.

Eladó Lövétén kaszálógép és kocsizhoz való utánfutó. Telefon: 0743-169867.

Eladó Egyed Lázár (Francia)-féle bennvaló. Telefon: 0731-427146.

Eladó közel egy hektáros gyümölcsöskert a Réten (almafa, körtefa, diófa, szilvafa stb.). Érdeklődni id. Egyed Ferencz, Pósfalu, 645. szám alatt. Telefon: 0757169832.

Eladó háromkerekű, elektromos bicikli. Érdeklődni: András Lenke, Lövéte, 689. szám alatt, vagy a 0266220730-as telefonszámon.

Eladó segesvári lapos cserép, jó állapotban. Telefon: 0746 281013.

A Tájház szívesen **elfogad** tollpárnát, a бүтүс párnák felújítása végett.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Mónika, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Lázár Zoltán, Mag Otilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia, Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853